

Tekst: Lucas 3: 21-22

Lieve mensen, doopouders, gemeente van Christus,

Vanmorgen richt ik mij tot de ziel van de zuigelingen. En daarmee tot die van ons allemaal, want de ziel is in de kern leeftijdloos. Ik schrijf onze zielen vanmorgen een brief.

Wie van u schrijft nog wel eens een brief? Er bestaat in onze kerken de traditie van een doopbrief. Dus ook vanmorgen een brief, een doopbrief. Deze brief richt ik aan jullie, doopouders, aan u gemeente, en het meest nog aan onze dopelingen.

Beste Femm Evi en Thirsa Sophie, gemeente van Christus,

Het is zondag 13 januari 2019 als ik deze brief in de Martinikerk voorlees bij wijze van preek. Mocht je deze brief later zelf lezen, alleen of met je ouders, dan kan het heel goed zijn dat je nog nooit van dat woord preek gehoord hebt. Preken, die hielden ze vroeger, nou ja een tijdje geleden, ook nog toen jij net geboren was. Een preek is een soort lezing. Mensen zijn stil. Ze zitten in banken en op stoelen en kijken één kant op. Ze kijken even niet op hun mobieltje, maar luisteren naar wat iemand te zeggen heeft. Sommige mensen vinden dat maar niks, dat lange luisteren, voor anderen is het geestelijk voedsel. Luisteren jullie wel eens naar iemand, die iets moois uitlegt? Ik hoop dat jullie de kunst van het luisteren behouden in je leven. Want door te luisteren leer je over het leven. Ik hoorde eens een oud vrouwtje zeggen (een oud vrouwtje, dat is iemand die iets ouder is dan jullie oma Tytsje en Baukje): We zijn geboren op aarde om te luisteren. Door tijd te nemen om te luisteren ontdekken we, waar het in ons leven om gaat.

Vanmorgen klinkt hier een brief, bij wijze van preek. Een brief werd vroeger met de hand geschreven, die stuurden mensen aan elkaar toen er nog geen computers waren en geen email of Whatsapp. En die brief ging op de post, overal stonden brievenbussen. Ook je ouders hebben elkaar misschien nog wel brieven geschreven, toen ze verliefd waren. Dat soort brieven heeft net als deze doopbrief ook een naam: liefdesbrieven. Vanmorgen gaat het ook over liefde. Deze liefde gaat niet over liefde zoals tussen jullie ouders, maar over liefde van God. Wie of wat God is, weten we nauwelijks. Maar wij geloven dat in de Bijbel God tot ons spreekt, via de verhalen die daarin staan. En wij

christenen geloven dat God in Jezus, zijn zoon, midden in ons leven komt. Zo krijgen we Gods liefde te horen en te zien via Jezus.

Waarom dat zo belangrijk is? Daar zou ik heel veel brieven over kunnen schrijven. Het belangrijkste is dit: weet in je hart dat je altijd welkom bent bij God. Weet dat in alle dingen die je zullen overkomen, er een God is die je zonder voorwaarde liefheeft. Een psychiater, dat is een meneer die zich met ons zielenleven bezighoudt, vroeg zich laatst in de krant af: "Hoe kunnen we tegen de tijdsgeest in onvoorwaardelijkheid inbrengen, in de liefde, want in deze tijd is alles voorwaardelijk." Dat is moeilijke taal, ik weet het, maar ze is te belangrijk om niet te noemen. Bovendien, zo zul je ontdekken of wel al weten, is het leven soms moeilijk. In die wereld waarin jij opgroeit en aan allerlei voorwaarden moet voldoen om mee te kunnen komen, geloven wij in die God die onvoorwaardelijk van je houdt. Kan dat?

Ja, dat kan, over dit wonder lezen we in de Bijbel. De Bijbel is ook een spiegel. Als we erin lezen, kijken we in een spiegel. We zien en horen wat mensen elkaar allemaal aandoen. Net als in het gewone leven. Maar in de Bijbel kijkt ook God ons aan. En leert God ons hoe we bedoeld zijn, wat goed is en wat ons gelukkig maakt. En wat ons heel goed doet, ontspant en blij maakt is, dat we geliefd zijn, precies zoals we zijn. Dat jij geliefd bent, precies zoals je bent. Dat we als kind van God 'puntgaaf' zijn. Hoe je levenspad ook gaat, en hoe je liefde ook stroomt, of het nu naar een man of een vrouw is, naar iemand van het andere of van hetzelfde geslacht, de bron van al die kleuren van liefde is de eeuwige liefdesstroom van God, gedragen door zijn onvoorwaardelijk ja. God zegt ja tegen ons. Je bent goed en gaaf zoals je bent. Bewaar die schat en koester dit geheim. Dat geeft rust en zin om te leven en lief te hebben.

Op deze ochtend van jullie doop lazen we het verhaal van Jezus' doop uit Lucas 3 (21-22). En het bijzondere is, dat Jezus gedoopt wordt 'terwijl hij aan het bidden is', zo staat er. Als we dat tot ons laten doordringen... wordt dit een heel bijzonder verhaal. Als we bidden sluiten we de ogen. Als Jezus dit doet, gebeurt er iets wonderlijks, de hemel gaat open. Dus als wij de luiken sluiten, dan opent God die in de hemel. De hemel, daar moet ik je nog iets over vertellen. Die is blauw als je omhoog kijkt. In de Bijbel gaat het over een andere hemel. De hemel in de Bijbel is van geestelijke kwaliteit, die heeft de kleur van liefde die van God is. De hemel is Gods thuis. Alles en iedereen is welkom bij God. God is liefde. God is niet van iemand. God is de vrijheid zelve. God is niet van ons, wij zijn van God.

En zo wordt Jezus biddend gedoopt. En als dat gebeurt, gaat de hemel open en de geest daalt in hem als een duif. Er staat dat het een vrouwtjes duif is, een doffer. Deze geest is vrouwelijk, net als jullie, lieve dopelingen. En deze geest daalt in Jezus neer en dan wordt zijn stemming vol van de heilige geest en weet hij: ik ben geliefd, en dat ik er ben, dat stemt God tot grote vreugde. Zoals jullie ouders diep gelukkig zijn met jullie, zo is God dat met ons. Soms liggen er onbewust of bewust bij ouders voorwaarden op de loer. Beelden van hun idealen, die wel of niet zijn uitgekomen. God houdt van ons voorwaardevrij.

In de Fryske Bibel staat het er te mooi om niet te noemen 'Do bist myn soan, myn ynleave jonge, Ik bin sa wiis mei dy.' Dit is van een innigheid die ik jullie, kinderen, en ons toewens. Dit weten, dit geluk, dat is het geheim van de doop die jullie, Femm Evi en Thirsa Sophie, vanmorgen ontvangen.

En dit alles gebeurt in onze wereld vol Herodussen, waarin de ene leider roept dat hij lui in elkaar wil slaan en de andere uit waandenkbeelden muren bouwt, in een wereld waarin er veel onrust en druk onder mensen is. Zoals het altijd is geweest en zoals het nog lang zal zijn, ook als jullie opgroeien. En juist midden in deze wereld fluistert God ons toe, dat we zijn innig geliefde kinderen zijn.

Amen